

□

PRVNÍ KLUBOVÁ PO PRÁZDNINÁCH

6.září 2010

Předseda nás informoval o UNICE, která se letos konala ve Švýcarsku. Dokonce nám promítl, co tam sám natočil. Pak předal medaili Jardovi Nyklovi, který na UNICE osobně nebyl, ale který vždy vyhrává (ze 12 ti těchto mezinárodních filmových soutěží má doma 10 medailí). Ano, tento světově unikátní tvůrce patří do našeho klubu.

I když se nás dnes nesešlo mnoho, jen 13 členů, filmů bylo dost. Namátkou vyberu film pana Ečera.

V 19 minutách se představil jako nadšenec amatérského filmování, ukázal, jakou má sbírku kamer, které v průběhu let používal, až k počítači se stříhovým programem, na němž pracuje v současnosti. Objektem jeho filmového zájmu byly na začátku jeho děti, tak jako asi u všech. Se skromností sobě vlastní, zdůrazňuje, jakým přínosem bylo pro něj členství v ČKK, kde se všemu naučil. V tomto filmu zdokumentoval i svoji profesi kuchaře, od učňovských let až k učitelství na SOU. V současné době, už jako důchodce, pracuje ve svém oboru jako instruktor při různých recepcích atd. Film se všem líbil. Byl to takový vlastní medailon, ale současně i jako rodinný film. Komentář ke svým filmům dokáže zveršovat a tak je obohatit. Pan Ečer je tichý člověk, který se nevyjadřuje k promítaným filmům členů a rád přijímá kritické poznámky ke svým filmům, které se pak snaží přepracovat a vylepšit.

Dalším filmem, který se všem líbil, byl film pana Jágra – Čtyři generace Jágrů. Taktéž to byl film, který je možno považovat za vlastní medailon, ale i jako film, který by se dobře uplatnil v soutěži RAV. Bylo vzpomenu, jaký udělal autor pokrok za ty 4 roky, co přišel (na mé pozvání) poprvé do klubu. Nikdy ho totiž nenapadlo, že by mohl filmovat, ale protože je to čínorodý člověk, který se pustí do všeho, tak začal filmovat aspoň foťákem. Když objevil, jaká je to báječná tvůrčí činnost, tak se okamžitě vybavil nejmodernější technikou, k jejímuž ovládnutí má přirozené sklony. Na kritické připomínky reaguje nejdřív trochu jakoby se chtěl urazit, ale jak jsou jeho filmy čím dál lepší, je vidět, že si z kritiky bere poučení. Jedna naše občasná členka prohlásila, že ten film vyjadřuje přímo koncentrovanou radost ze života. Škoda, že pan Jágr nikdy nechce přepracovat už hotový film. Možná proto, že už je mu 85 let a že toho potřebuje ještě hodně udělat. Staré Střešovice, svoje rodiště, považuje za nejbáječnější místo na světě. Jako amatérský historik se nachází všude, kde je třeba „ přiložit ruku k dílu“ ať se jedná o sokolskou tělocvičnu, záchranu staré zvoničky nebo nutnost zdokumentovat rychle probíhající změny v nejbližším okolí Střešovic. Však se mu za jeho tvůrčí aktivity dostalo uznání. Letošní rok, který je oslavou 90 let vzniku Prahy 6 nechalo představenstvo vysázet 90 platanů na Evropské třídě (od Šárky směrem k letišti) Každý z těch stromů nese jméno některého významného obyvatele Prahy 6. A pan Jágr je mezi těmi vědci , presidenty, umělci a vůbec elitami národa, jichž je hojně

právě v Praze 6.

Hezký film předvedl i Petr Vančák o paraglaidinkovém létání. Nebyl to dokument ani reportáž, ale takový pocitový film, doplněný písničkou se slovy „Markéta si lítá“ (nebo tak nějak).

To nejlepší nakonec. Igor Goryunov natočil jemně erotický film s názvem Detaily (prý jako odpověď na Fořtovo poučování, že ve filmu se musí střídat celek, polocelek atd) Natočil tedy svou manželku jen v samých velkých detailech (prý k jejím 50.narozeninám) Když se Vrbata podivil, že je v padesáti tak krásná, autor – vtipálek opáčil, že má stříhový program, kterým ji vylepšil. Igor Goryunov dělá takové filmy, že můžeme jen s úžasem zírat. Doufám, že budeme mít možnost znovu se na tento film podívat, abychom si jej ještě lépe vychutnali, i když příště má začít výukový kurz o němž zatím nikdo nic neví. Dozvědět více se prý můžeme dozvědět na www.amatfilm.cz/videokurz

Zapsala Eva Benešová